

Rim uspostavlja viđenje – broj deset

Posljednja kontroverza: Knjiga proroka Joela, pad New Yorka i simbol Rima u adventističkoj povijesti

Jeff Pippenger

2024-08-26

Posljednja rasprava koju želim povezati s ostalim povijesnim argumentima o simbolu Rima unutar adventističke povijesti jest Knjiga Joela. Ta se rasprava dogodila nakon 11. rujna 2001., i bez razmatranja okolnosti toga razdoblja nekoliko bi suptilnih točaka vrlo lako moglo biti propušteno. Da bi se te okolnosti stavile u kontekst, potrebno je razmotriti mileritsku povijest. Dana 11. kolovoza 1840. ispunilo se vremensko proročanstvo iz Otkrivenja, devetog poglavlja, petnaestog retka.

I tako bijahu odriješena četiri anđela, pripravljena za sat i dan i mjesec i godinu, da pobiju trećinu ljudi. Otkrivenje 9,15.

Taj redak određuje da se „sat, i dan, i mjesec, i godina“ izjednačuju s tristo devedeset i jednom godinom i petnaest dana. Četiri anđela predstavljala su vrijeme kada je islam došao na vlast i poveo rat protiv Rima, počevši 27. srpnja 1449. Početna točka određena je uporabom završne točke drugoga vremenskog proročanstva od sto pedeset godina. Prvo vremensko proročanstvo od sto pedeset godina izloženo je u povijesti prvoga jao, koje je ujedno i peta truba iz devetoga poglavlja Otkrivenja. Kada je proročanstvo od sto pedeset godina završilo 27. srpnja 1449., počelo je vremensko proročanstvo koje sada razmatramo, i tristo devedeset i jednu godinu i petnaest dana poslije proročanstvo je završilo 11. kolovoza 1840.

William Miller je sile iz devetog poglavlja Otkrivenja razumio kao prikaz islama, a prije datuma 11. kolovoza 1840. jedan milerit po imenu Josiah Litch iznio je predviđanje utemeljeno na proročanstvu, prema kojemu će 1840. prestati osmanska vrhovna vlast. Deset dana prije 11. kolovoza 1840. Litch je precizirao i dopunio svoje predviđanje, naznačivši ne samo godinu u kojoj će se proročanstvo ispuniti, nego upravo godinu, dan i mjesec. Sestra White govori o učinku Litchova predviđanja na vjerski svijet milerita kada se događaj ispunio.

„Godine 1840. još jedno izvanredno ispunjenje proročanstva pobudilo je široko zanimanje. Dvije godine prije toga Josiah Litch, jedan od vodećih propovjednika koji su naviještali drugi dolazak, objavio je tumačenje Otkrivenja 9, predviđajući pad Osmanskoga Carstva. Prema njegovim izračunima, ta je sila trebala biti oborena... 11. kolovoza 1840., kada se može očekivati da će osmanska vlast u Carigradu biti slomljena. I vjerujem da će se pokazati da je tako.”

„Upravo u određeno vrijeme Turska je, preko svojih veleposlanika, prihvatila zaštitu savezničkih sila Europe i tako se stavila pod nadzor kršćanskih naroda. Taj je događaj točno ispunio proročanstvo. Kad je to postalo poznato, mnoštvo se uvjerilo u ispravnost načela proročkog tumačenja koja su prihvatili Miller i njegovi suradnici, a adventnom je pokretu dan

čudesan zamah. Ljudi od znanja i ugleda pridružili su se Milleru, kako u propovijedanju tako i u objavljivanju njegovih stajališta, i od 1840. do 1844. djelo se brzo širilo.” Velika borba, 334, 335.

Njezino potvrđivanje ovoga događaja tijekom godina više je puta bilo napadano na različite načine od strane laodicejskih adventista sedmoga dana. Kao i sa sedam vremena i „svagdanjom”, napasti ovu istinu znači odbaciti temelje kako su prikazani na dvjema svetim pločama, a također i autoritet Duha proroštva. Razlog zbog kojega je Sotona radio na tome da uništi povjerenje u ovu povijest višestruk je.

Litchovo predviđanje primijenilo je „načela proročkoga tumačenja koja je usvojio Miller”. Milleru je bio dan uvid u sastavnicu proročkoga vremena, a svatko tko sumnja da se Millerova poruka temeljila na proročkome vremenu, treba samo pregledati pionirske karte iz 1843. i 1850. kako bi potvrdio da je to bilo tako. Prije 11. kolovoza 1840., oni koji su se protivili Millerovu predviđanju Kristova povratka tvrdili bi da se proročko vrijeme ne može upotrijebiti kako bi se razumjelo kada će se Krist vratiti. Često su se služili biblijskom izjavom o tome da se ne zna ni dan ni čas, kako bi se oduprli njegovoj poruci i djelu.

A o onome danu i času nitko ne zna, ni anđeli nebeski, nego samo moj Otac. A kao što bijaše u dane Noine, tako će biti i dolazak Sina Čovječjega. Jer kao što su u one dane prije potopa jeli i pili, ženili se i udavali, sve do dana kad Noa uđe u korablju, i nisu spoznali dok ne dođe potop i sve ih odnese, tako će biti i dolazak Sina Čovječjega. Tada će dvojica biti u polju: jedan će biti uzet, a drugi ostavljen. Matej 24,36–40.

Unatoč ovom odlomku, mileriti su pronašli previše biblijskih dokaza koji su podupirali njihova predviđanja te su nastavili djelovati po načelu koje je sestra White kasnije prepoznala.

„Nitko ne zna dana ni časa’ bio je argument koji su protivnici adventne vjere najčešće iznosili. Pismo glasi: ‘A o tom danu i času nitko ne zna, ni anđeli nebeski, nego samo Moj Otac.’ Matej 24,36. Oni koji su očekivali Gospodina dali su jasno i skladno objašnjenje ovoga teksta, a pogrešna uporaba koju su od njega činili njihovi protivnici bila je jasno pokazana. Te je riječi Krist izgovorio u onom znamenitom razgovoru sa svojim učenicima na Maslinskoj gori nakon što je posljednji put otišao iz Hrama. Učenici su postavili pitanje: ‘Koji će biti znak Tvoga dolaska i svršetka svijeta?’ Isus im je dao znakove i rekao: ‘Kad vidite sve to, znajte: blizu je, pred vratima!’ Redci 3, 33. Jedna Spasiteljova izjava ne smije se navoditi tako da poništi drugu. Premda nitko ne zna dana ni časa Njegova dolaska, poučeni smo i od nas se traži da znamo kada je blizu. Nadalje smo poučeni da će za nas zanemarivanje Njegove opomene te odbijanje ili propuštanje da znamo kada je Njegov dolazak blizu biti jednako pogubno kao što je za one koji su živjeli u Noinim danima bilo pogubno ne znati kada dolazi potop. A prisposoba u istom poglavlju, koja suprotstavlja vjernoga i nevjernoga slugu te izriče osudu onomu koji je rekao u svojem srcu: ‘Moj gospodar odgađa svoj dolazak’, pokazuje u kakvu će svjetlu Krist promatrati i nagraditi one koje zatekne kako bdiju i naučavaju o Njegovu dolasku, kao i one koji ga niječu. ‘Bdijte dakle’, kaže On. ‘Blago onomu služi kojega gospodar njegov, kada dođe, nađe da tako čini.’ Redci 42, 46. ‘Ako dakle ne budeš bdio, doći ću na te kao tat, i nećeš znati u koji ću čas doći na te.’ Otkrivenje 3,3.” Velika borba, 370.

Kada se Litchovo predviđanje ispunilo, ljudi „od učenosti i položaja pridružili su se Milleru, i u propovijedanju i u objavljivanju njegovih gledišta, a od 1840. do 1844. djelo se brzo širilo.”

Millerova poruka bila je osnažena kada su njegova pravila proročkog tumačenja bila potvrđena kao valjana pravila. Kao odgovor na ispunjenje vremenskog proročanstva, nije bilo potvrđeno samo Millerovo pravilo, i mnogi su se tada pridružili mileritskom pokretu, nego je jednako tako proročki značajno bilo to što je bilo potvrđeno glavno pravilo među Millerovim pravilima. Također, činjenica da je potvrda ostvarena primjenom proročanstva o drugome od triju jao, koji su ujedno i peta, šesta i sedma truba.

Osnaženje Millerove poruke postalo je jednim od najznačajnijih orijentira mileritskog reformnog pokreta. Ono je bilo predlikovito prikazano Isusovim krštenjem. Označilo je da je započeo završni proces kušanja nekadašnjeg zavjetnog naroda (protestanata). Postalo je središtem Sotonina napada na cjelokupni mileritski pokret i poruku.

„Svako pitanje koje Sotona može pobuditi u umu kako bi stvorio sumnju u pogledu veličanstvene povijesti prošlih putovanja Božjega naroda ugodit će njegovu sotonskom veličanstvu i uvreda je Bogu. Vijest o Gospodnjem skorom dolasku u sili i velikoj slavi na naš svijet jest istina, a 1840. godine mnogi su se glasovi podigli u njezinu naviještanju.”

Manuscript Releases, svezak 9, 134.

Dana 11. rujna 2001. treće je ja došlo u proročku povijest. Taj je događaj potvrdio primarno pravilo proročkog tumačenja koje je usvojio pokret trećega anđela, započet 1989. godine. Prva istina otvorena glasniku toga reformnog pokreta otvorena je 1989. godine, i to nisu bila posljednjih šest stihova jedanaestoga poglavlja Daniela. Bila je to istina da svi reformni pokreti teku usporedno jedan s drugim i da ih treba povezati redak na redak kako bi se prepoznala obilježja pokreta sto četrdeset i četiri tisuće, koji je pokret trećega anđela. Prvo javno izlaganje koje sam ikada održao bilo je na taborovanju 1994., a možda 1995. godine. Izlaganje nije bilo o posljednjih šest stihova jedanaestoga poglavlja Daniela, nego o reformnim linijama koje teku usporedno jedna s drugom.

Kada se 11. rujna 2001. ispunilo islamsko proročanstvo o trećem jao, to je bilo usporedno s 11. kolovoza 1840. Godine 1840. proročanstvo o prvom i drugom jao potvrdilo je poruku milerita, a 11. rujna 2001. proročanstvo o trećem jao potvrdilo je poruku Future for America. Prepoznavanje te činjenice dovelo je mnoštvo u pokret, u kojem je prije toga u osnovi bio samo jedan pojedinac. Poruka pokreta i glasnik potom su bili izloženi napadu, baš kao što je povijest 1840. tijekom desetljeća koja su uslijedila postala žarištem sotonskog napada.

Oni koji su se pridružili pokretu Future for America prihvatili su pravila proročkog tumačenja koja je sabrao glasnik te povijesti. Jedno od tih pravila, možda najznačajnije među njima, bilo je i jest trostruka primjena proročanstva. Glasnik je došao do razumijevanja da su određene proročke istine bile predočene u trima određenim ispunjenjima. Budući da se vjerovalo kako se mileritska povijest ponavlja u povijesti sto četrdeset i četiri tisuće, uvidjelo se da 11. kolovoza 1840. predodređuje 11. rujna 2001. te da su i druge svete reformske linije također posjedovale taj isti waymark.

Dokaz ponavljanja svake svete reformske linije u liniji trećega anđela tada je otvorio Lav iz plemena Judina. Vidjelo se da, kao što je mileritska povijest ispunila prisposobu o deset djevice do

najsitnijega slova, tako je to učinila i povijest Future for America.

„Često mi se skreće pozornost na prispodobu o deset djevica, od kojih je pet bilo mudrih, a pet ludih. Ova se prispodoba ispunila i ispunit će se do u najsitnije pojedinosti, jer ima posebnu primjenu na ovo vrijeme i, poput poruke trećega anđela, ispunila se i nastaviti će biti sadašnja istina sve do svršetka vremena.” Review and Herald, 19. kolovoza 1890.

Sedam gromova iz desetoga poglavlja Otkrivenja prepoznati su kako bi se ustanovilo da iskustvo milerita od 11. kolovoza 1840. do 22. listopada 1844., kao i povijest od 11. rujna 2001. do uskoro nadolazećega nedjeljnog zakona.

„Posebna svjetlost dana Ivanu, koja je bila izražena u sedam gromova, bila je prikaz događaja koji će se zbiti pod porukama prvoga i drugoga anđela....“

„Nakon što ovih sedam gromova izrekoše svoje glasove, Ivanu dolazi zapovijed, kao i Danielu, u vezi s malom knjigom: ‘Zapečati ono što izrekoše sedam gromova.’ To se odnosi na buduće događaje koji će biti otkriveni svojim redom.“ The Seventh-day Adventist Bible Commentary, sv. 7, 971.

Prepoznato je da je sestra White izravno izjavila da se pokret trećega anđela odvija usporedno s pokretom prvoga i drugoga anđela.

„Bog je porukama iz Otkrivenja 14 dao njihovo mjesto u nizu proročanstva, i njihovo djelo ne smije prestati sve do završetka povijesti ove zemlje. Poruke prvoga i drugoga anđela još su uvijek istina za ovo vrijeme i trebaju teći usporedno s ovom koja slijedi. Treći anđeo objavljuje svoje upozorenje silnim glasom. ‘Nakon toga’, rekao je Ivan, ‘vidjeh drugoga anđela gdje silazi s neba, koji je imao veliku vlast, i zemlja se rasvijetli od slave njegove.’ U tom prosvjetljenju sjedinjena je svjetlost svih triju poruka.” The 1888 Materials, 803, 804.

Kretanje prvoga i drugoga anđela teče usporedno s kretanjem trećega anđela. Proročanstvo koje je osnažilo kretanje prvoga i drugoga anđela bilo je osnaženo ispunjenjem vremenskoga proročanstva o prvom i drugom jao, a osnaženje kretanja trećega anđela bilo je osnaženo ispunjenjem proročanstva o trećem jao.

Kao i 11. kolovoza 1840., kada je poruka Future for America bila potvrđena, „mnoštvo se osvjedočilo o ispravnosti načela proročkoga tumačenja koja je usvojio” Future for America, i „dano je čudesno poticajno ubrzanje adventnom pokretu.” „Ljudi od znanja i ugleda pridružili su se” Future for America, „kako u propovijedanju tako i u objavljivanju” proročke poruke Future for America. Posebno pravilo Future for America koje je jasno potvrdilo 11. rujna 2001. kao ispunjenje proročanstva bila je „trostruka primjena proročanstva.”

Kada prihvatimo temeljno gledište o islamu u vezi s prvim i drugim jao, kako je prikazano na obje svete karte, zajedno s pisanim svjedočanstvom onih koji su propovijedali tu poruku, prepoznavamo određene proročke značajke povezane s prvim jao i drugim jao. Biblija opetovano poučava, na različite načine, da se istina utvrđuje na svjedočanstvu dvojice. Proročke značajke prvoga jao, sjedinjene s proročkim značajkama drugoga jao, utvrđuju proročke značajke trećega jao. Trostruka primjena islama toliko je određena u prepoznavanju dolaska trećega jao 11. rujna 2001. da je

nemoguće to ne vidjeti, premda većina odlučuje zatvoriti oči pred dokazima.

Trostruka primjena proroštva čvrsto je utvrdila da je treća nevolja nastupila 11. rujna 2001. Tada se uvidjelo da je to pravilo bilo izravno povezano s porukom drugoga anđela, koja je u vrijeme milerita, a također i u vrijeme sto četrdeset i četiri tisuće, razdoblje kada se izliva Duh Sveti. Obje povijesti ispunjenje su prispodobe o deset djevica, a u prispodobi je poruka Ponoćnoga poklika mjesto gdje se očituje razlika između mudrih i ludih i gdje poruka drugoga anđela biva osnažena.

„Pred sam svršetak poruke drugoga anđela vidjela sam veliku svjetlost s neba kako obasjava Božji narod. Zrake te svjetlosti doimale su se sjajnama poput sunca. I čula sam glasove anđela kako viču: ‘Evo, Zaručnik dolazi; izađite mu u susret!’“

„To je bio ponoćni poklič koji je trebao dati silu poruci drugoga anđela. Anđeli su bili poslani s neba da probude obeshrabrene svete i pripreme ih za veliko djelo koje je bilo pred njima. Najdarovitiji ljudi nisu bili prvi koji su primili ovu poruku. Anđeli su bili poslani poniznima i odanima te ih potaknuli da podignu poklič: ‘Evo, Zaručnik dolazi; iziđite mu u susret!’“ Rani spisi, 238.

U povijesti prvoga i drugoga anđela izlivanje Duha Svetoga ostvaruje se time što se Ponoćni poklik pridružuje poruci drugoga anđela. To se ponavlja u povijesti trećega anđela.

„Anđeli su bili poslani da pomognu moćnom anđelu s neba, i čula sam glasove za koje se činilo da odjekuju posvuda: Iziđite iz nje, narode moj, da ne budete sudionici njezinih grijeha i da ne primite od njezinih zala; jer su grijesi njezini doprli do neba, i Bog se spomenuo njezinih bezakonja. Ova se poruka činila kao dodatak trećoj poruci i pridružila joj se, kao što se ponoćni poklik pridružio poruci drugoga anđela 1844. godine. Slava Božja počivala je na strpljivim, čekajućim svetima, i oni su neustrašivo davali posljednje svečano upozorenje, proglašavajući pad Babilona i pozivajući Božji narod da iziđe iz njega, kako bi izbjegao njegovu strašnu osudu.” Spiritual Gifts, volume 1, 195.

U pogledu trostruke primjene proročanstva, poruka drugoga anđela predstavlja trostruku primjenu proročanstva, jer je poruka u svakoj od tih povijesti da je Babilon dvaput pao.

I za njim je pošao drugi anđeo govoreći: Pade, pade Babilon, grad veliki, jer je sve narode napojio vinom gnjeva bluda svojega. Otkrivenje 14,8.

Moćni anđeo iz Otkrivenja deset sišao je s ispunjenjem proročanstva o prvom i drugom jao 11. kolovoza 1840., i time je predoznačio silazak moćnog anđela iz osamnaestog poglavlja Otkrivenja 11. rujna 2001. Taj anđeo, koji obasjava zemlju svojom slavom, tada je objavio proglas.

I povika silnim glasom govoreći: Pade, pade Babilon veliki i postade prebivalište đavola i tamnica svakoga nečistoga duha i krletka svake nečiste i mrske ptice. Otkrivenje 18,2.

Poruka drugoga anđela iz četrnaestoga poglavlja i moćnoga anđela iz osamnaestoga poglavlja utvrđuje da je Babilon dvaput pao, a ta poruka prepoznaje Babilon posljednjih dana. Ona prepoznaje Babilon posljednjih dana, jer dva prijašnja pada Babilona, u vrijeme Nimroda i u

vrijeme Nabukodonozora do Belšacara, uspostavljaju proročke značajke pada bludnice iz Otkrivenja sedamnaest, koja na svome čelu ima napisano: „Babilon Veliki.“ Prepoznati taj pad Babilona u posljednjim danima zahtijeva dva svjedoka dvaju prethodnih padova Babilona, jer poruka posljednjih dana glasi: Babilon pade, pade. Kada je moćni anđeo sišao, kada su velike zgrade grada New Yorka bile srušene dodirom Božjim, svojom objavom on utvrđuje pravilo trostruke primjene proročanstva. Trostruka primjena proročanstva koja je 11. rujna 2001. utvrdila kao ispunjenje Božje proročke Riječi bila je trostruka primjena triju jaoja.

Pri tom ispunjenju mnogi su se pridružili pokretu Future for America i bili su uvjereni u načela proročkog tumačenja koja je Future for America primjenjivao. Jedanaesti kolovoza 1840. ponovio se, i pritom to ponavljanje nije potvrdilo Millerovo primarno pravilo, naime da jedan dan u biblijskom proroštvu predstavlja jednu godinu, jer je primarno pravilo Future for America bilo da se milleritska povijest poruka prvoga i drugoga anđela ponavlja u povijesti pokreta trećega anđela.

Čini se samorazumljivim da, ako je godina 1840. postala predmetom osobitog napada njegova sotonskog veličanstva, kako sestra White naziva Sotonu, tada bi i povijest 11. rujna 2001. također bila podložna sličnom napadu. Stoga nalazimo teorije zavjere koje ističu ulogu globalista, ili isusovaca, ili CIA-e, ili obitelji Bush, ili neku kombinaciju tih sila. Te su teorije, premda sadrže neke elemente istine, osmišljene kako bi pobile misao da je upravo Božji dodir srušio velike zgrade New York Cityja, označivši tako dolazak trećega jao u povijest pokreta sto četrdeset i četiri tisuće.

„Odakle sada dolazi tvrdnja da sam objavila kako će New York biti zbrisan plimnim valom? To nikada nisam rekla. Rekla sam, dok sam promatrala kako se ondje podižu velike zgrade, kat za katom: ‘Kako će se strašni prizori odigrati kad Gospod ustane da silno potrese zemlju! Tada će se ispuniti riječi iz Otkrivenja 18:1–3.’ Cijelo osamnaesto poglavlje Otkrivenja upozorenje je o onome što dolazi na zemlju. Ali nemam nikakvu posebnu svjetlost u pogledu onoga što dolazi na New York, osim što znam da će jednoga dana velike zgrade ondje biti oborene okretanjem i prevrtanjem Božje sile. Iz svjetlosti koja mi je dana znam da je razaranje u svijetu. Jedna riječ od Gospoda, jedan dodir njegove silne moći, i te će se goleme građevine srušiti. Odigrat će se prizori čiju strahotu ne možemo ni zamisliti.” Review and Herald, 5. srpnja 1906.

Teorije zavjere, bilo da ne sadrže nikakvu istinu ili djelomične istine, sve potkopavaju istinu da je Božje providedonosno djelovanje dovelo do događaja toga datuma. Te razne teorije zavjere Sotonin su napad izvana na pokret protiv istine, ali on je također djelovao kako bi potkopao istinu iznutra, unutar samoga pokreta. Jedan od tih unutarnjih napada temelji se na odbacivanju Rima kao predmeta knjige proroka Joela.

Tu ćemo kontroverzu razmotriti u sljedećem članku.

Riječ Gospodnja koja dođe Joelu, sinu Petuelovu. Čujte ovo, starci, i poslušajte, svi stanovnici zemlje. Je li toga bilo u vaše dane ili čak u dane vaših otaca? Pripovijedajte o tome svojoj djeci, i neka vaša djeca pripovijedaju svojoj djeci, a njihova djeca drugomu naraštaju. Ono što je ostavio skakavac grizac pojeo je roj skakavaca; i ono što je ostavio roj skakavaca pojeo je skakavac gusjeničar; i ono što je ostavio skakavac gusjeničar pojeo je skakavac proždrljivac.

Probudite se, pijanice, i plačite; i naričite, svi vi koji pijete vino, zbog novoga vina, jer vam je uklonjeno s usta. Jer je narod navalio na moju zemlju, silan i bez broja; zubi su mu zubi lavlji, i očnjaci su mu kao u velikoga lava. Joel 1:1–6.